

[Peter Larsen.]

fører dette, gå en langsom sultedød i møde. Det vil sige, at der herved er lagt op til en begyndende socialisering af hele vort sygekassevæsen, en socialisering, som vi fra venstres side må tage skarp afstand fra. Lovforslaget kan måske ved en flygtig gennemlæsning se tilforladeligt ud, men det rummer spiren til en udvikling, hvis konsekvenser vi ikke kan overse i dag.

Jeg vil yderligere stille det spørgsmål til den højtærede minister, om han ikke har overvejet de økonomiske konsekvenser, dette lovforslag kan føre med sig. Jeg tænker her på forholdet mellem læger og sygekasser. Hvis vi nu i sommer står over for en konfliktsituation, så kan den nye sygekasselov i en sådan situation kræve en betydelig udgiftsstigning for sygekasserne. Derfor synes jeg nok, der kunne være grund til at tage disse afgørende faktorer med ind i overvejelserne, inden man førte lovforslaget frem til den endelige afgørelse.

Rent principielt vil jeg om sygekasseloven sige, at en sådan lov i modsætning til en række andre love ikke er af den beskaffenhed, at det vil være klogt at ændre den med korte mellemrum, fordi de forsikringsmæssige former, som en sådan lov indeholder, kræver en vis stabilitet og kræver, at man i befolkningen nogenlunde kan stole på, at disse forsikringsformer opretholdes. Men hvis det forslag, som vi står over for i øjeblikket, bliver vedtaget, kan venstre blive nødt til på et senere tidspunkt ved en given lejlighed at søge ændringer gennemført, der kan bevare de gode sider, vor sygeforsikring i øjeblikket har.

Det er den ene side af sagen, og det vil af de fremførte bemærkninger med al ønskelig tydelighed stå klart, at vi ønsker at stemme imod lovforslaget, og at vi også vil opfordre andre af tingets medlemmer til at gøre det.

En anden side af dette store lovgivningsområde er problemet om fortsættelsessygekassernes formue. Det er også et af de store uopklarede spørgsmål, og vi har fra oppositionens side ved adskillige lejligheder forgæves søgt at få dette spørgsmål prøvet, at få det analyseret af juridisk sagkyndige, for at få fuld klarhed over, om der er tale om ekspropriation ved den båndlæggelse af fortsættelsessygekassernes formue, som lov-

forslaget foreskriver. Vi har forsøgt at få et responsum fra universitetets juridiske og statsvidenskabelige fakultet, for at vi over for befolkningen kunne pege på, at vor højeste juridiske sagkundskab har udtalt sig i denne sag, og at vi i så fald måtte henholde os til dens udtalelser. Men regeringen har nægtet at gå med til at skaffe os denne klarhed og denne tryghed. Regeringen har nægtet det med en bemærkning om, at det er en helt usædvanlig fremgangsmåde, at man udbeder sig et responsum af den art. Heroverfor vil jeg pege på, at det også er en ret enestående situation, vi står over for, hvor man igennem lovgivningen vil tvinge fortsættelsessygekasserne til i deres vedtægter at indføre nærmere retningslinjer for, hvordan deres formue skal anvendes, og man vil tvinge dem dertil, idet man siger, at hvis de ikke gør det, slipper medlemmerne ikke for at betale de 24 kr. i kontingent som bidragydende. Derfor er det et ret enestående tilfælde, vi står over for, og det taler for, at vi burde have fået et sådant responsum.

Det står i hvert tilfælde således for mig, at så snart vi nærmer os et spørgsmål om ekspropriation, nærmer vi os noget, vi skal være meget omhyggelige med. Borgerne forventer, at folketinget omfatter disse problemer med al tænkelig alvor og retsindighed, og vi skulle nødig i denne sag krænke befolkningens retsfølelse. Derfor forstår vi ikke, at regeringen har været så afvisende i denne sag. Det er dog et ret stort mindretal, der ønsker at få denne klarhed, og jeg forstår heller ikke, at de to små såkaldte liberale regeringspartier virkelig kan mene, at folketinget ikke, forinden en så vigtig lov vedtages, bør have fuld klarhed over, om det drejer sig om ekspropriation eller ej. Da loven først skal træde i kraft den 1. april 1961, er der altså tid nok til at få dette spørgsmål løst. Venstre er ikke i stand til i dag at afgøre, om der er tale om ekspropriation eller ej, men vi har fået så mange henvendelser fra forskellig side, at vi føler, at vi må gå et skridt videre for at få spørgsmålet løst. Der er jo tale om et helt sæt nye regler vedrørende fortsættelseskassernes formue, og usikkerheden omkring deres skæbne er så stor, at venstre ikke føler, vi kan standse på dette punkt.